

คู่มือ

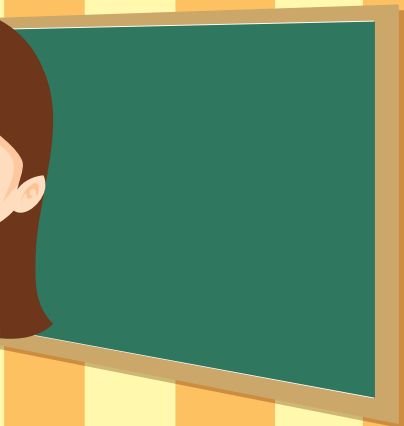
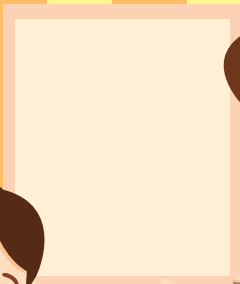
การจัดชั้นเรียนและเทคนิคการสอน เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

กรมสุขภาพจิต
Department of Mental Health

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

คู่มือการจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอน เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

เจ้าของ : สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
สนับสนุนโดย : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
พิมพ์ครั้งที่ : 1
ปีที่พิมพ์ : 2560
จำนวนพิมพ์ : 200
บรรณาธิการ : นพ. สมัย ศิริทองถาวร
พิสูจน์อักษร : พชณี พัฒนกิจโกศล
ผู้ประสานงาน : ภิญโญ อีสรพงศ์ สุรริรักษ์ พิลลา
ณัฐธิดา ศิริตัน
ภาพประกอบ : นิวัติ สิงห์สมาน
พิมพ์ที่ : บริษัท สยามพิมพ์นานาชาติ จำกัด
108 ซ.พงศ์สุวรรณ ต.ศรีภูมิ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่
โทร. 053-216962
www.siampimnana.com

กรมสุขภาพจิต
Department of Mental Health

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

คู่มือ

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอน เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

คำนำ

โรคสมาธิสั้นพบได้ร้อยละ 5-10 ของประชากรทั่วไป หากแต่ในแต่ละชั้นเรียนที่มีเด็ก 40-50 คน อาจมีเด็กสมาธิสั้นรวมอยู่ด้วย 2 คน โรคสมาธิสั้นเริ่มสังเกตอาการได้ในวัยเรียน ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้น โดยการคัดกรองและส่งต่อนักเรียนเพื่อรับการรักษาที่ถูกต้อง รวมถึงการจัดชั้นเรียนและใช้ เทคนิคการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กสมาธิสั้นสมาธิสั้น เพื่อให้สามารถเรียนหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขในการการเรียน

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยเทคนิคการสอนเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน ในด้านต่างๆ ซึ่งเมื่อคุณครูอ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของท่าน จะช่วยเพิ่มความสามารถด้านการเรียนของเด็กสมาธิสั้น ทำให้เด็กประสบผลสำเร็จด้านการเรียน และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

การสร้างแรงจูงใจในการสอนเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน	2
การจัดตารางเวลา	16
เทคนิคนั่งร้าน	20
เทคนิคการสอนอ่านโดยใช้ความคิดแวบแรก	24
เทคนิค Sight words	29
เทคนิค Number follow	35
การสอนบวกโดยใช้ตารางหมุดบวกเลข	53
เทคนิค Task Analysis ในการเขียนพยัญชนะ	59
เทคนิค words group	73

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอน เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

โดย

กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

การสร้างแรงจูงใจการสอนเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

เด็กสมาธิสั้น บางคนมักประสบปัญหาการเรียนด้วย มักจะมีความยากลำบากในการเรียนไม่ว่าจะเป็นการเขียน การอ่านหรือ คณิตศาสตร์ หรือบางคนมีมากกว่าหนึ่งปัญหา ทำให้ครูหรือผู้ปกครองจึงต้องหาวิธีหรือแนวทางในการช่วยเหลือให้มีความเหมาะสม คุณครูถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือเด็ก เพราะเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่โรงเรียน ดังนั้นจึงมีแนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กขณะอยู่ในห้องเรียน

การสอนเด็กที่สมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียนอาจทำให้ครูต้องลำบากในการหาวิธีสอนมีความเหมาะสมสำหรับเด็กที่สมาธิสั้นที่มีปัญหาทางการเรียน และพบว่าเด็กสมาธิสั้นบางรายพบปัญหาพฤติกรรมร่วมด้วย เช่น มีอารมณ์หงุดหงิด เมื่อเข้าเรียนในห้องมักจะเห็นว่าเด็กยุกยิกอยู่ไม่นิ่ง ลุกจากเก้าอี้ เดินออกนอกห้อง ปีนป่าย คั่นรื้อสิ่งของ พลังงานมาก ไม่นอนกลางวัน เล่นกับเพื่อนแรงๆ กะแรงไม่ถูก ปัญหาเหล่านี้ คุณครูที่สอนอาจมีความหนักใจในการสอนหรือการดูแลเด็กสมาธิสั้นอย่างมาก ดังนั้นสิ่งสำคัญมากคือสร้างแรงจูงใจในการสอนเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาทางการเรียน ซึ่งมีข้อควรคำนึงดังนี้

1. ต้องเชื่อและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีปัจจัย ที่ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างกันหลายประการคือ พันธุกรรม (Heredity) หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์ได้รับการถ่ายทอดจากสายเลือดของบิดามารดาและปู่ย่าตายาย โดยมียีน (Gene) เป็นตัวทำหน้าที่สืบทอดลักษณะลักษณะต่างๆ ที่ได้รับถ่ายทอดจากบรรพบุรุษทางพันธุกรรม จะทำให้คนเราแตกต่างกัน เช่น เชื้อชาติ (Race) เช่น ไทย ฝรั่ง นิโกร จีน ฯลฯ ย่อมมีลักษณะเฉพาะชาติของตนเองแตกต่างจากชาติอื่นๆ ลักษณะรูปร่างโครงสร้างกระดูก ขนาดร่างกาย หน้าตา ผิวพรรณ สีส้ม สำเนียงภาษา เพศ (Sex) โดยธรรมชาติจะมี 2 เพศ คือ หญิงกับชายซึ่งมีลักษณะประจำเพศแตกต่าง เช่น เพศชายจะรูปร่างแข็งแรง ไหล่ผาย ออกกว้าง มีหนวด เพศหญิงจะมีรูปร่างกลมกลืน ตะโพกผาย เป็นต้น

ความบกพร่องทางร่างกาย และโรคภัยไข้เจ็บบางอย่าง เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน โรคเบาหวาน โรคลมชัก สติปัญญา คือ ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพันธุกรรม ได้แก่ ความคิด ความจำ เซาว์น ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิดหรือความถนัด (Aptitude) เฉพาะตัวหรือพรสวรรค์ แต่ละคนรับถ่ายทอดมาจากผู้ให้กำเนิด

การจัดการเรียนรู้และเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

สิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวเราและทำให้คนเราแตกต่างกัน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู การคบเพื่อน สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ดินฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัยและอาหาร ลำดับการเกิด สื่อมวลชน ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้คนเราแตกต่างกัน

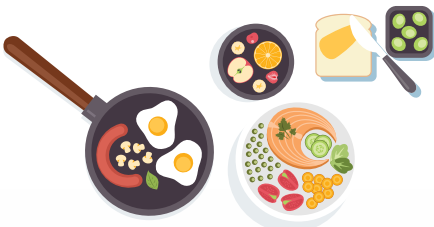
สภาวะขณะอยู่ในครรภ์ มีผลต่อบุคลิกภาพมาก เช่น ถ้า มารดาบริโภคอาหารดี มีคุณค่า มดลูกดีอยู่สภาพสมบูรณ์ มีน้ำหล่อเลี้ยงดี เด็กเจริญเติบโต แข็งแรงดี ถ้ามารดาสุขภาพไม่ดี มีโรคแทรก เด็กจะมีร่างกายและพละกัมป์ไม่สมบูรณ์ โรคบางชนิด เช่น หัดเยอรมันอาจทำให้เด็กพิการได้ แม้แต่ยาชนิดที่มารดารับประทานขณะตั้งครรภ์ก็มีผลต่อเด็ก เช่น ยากแก้แพ้บางชนิด ควินิน ฯลฯ อาจทำให้เด็กพิการได้ แม้ดื่มสุรา-สูบบุหรี่จัด ก็มีผลต่อสุขภาพของเด็ก ถ้าแม่อารมณ์ไม่ดี หงุดหงิด โกรธ กลุ้มใจ วิตกกังวล หวาดกลัว เด็กก็จะได้รับความกระทบกระเทือนด้วย เจตคติที่พ่อแม่มีต่อเด็กก็เป็นสิ่งสำคัญพ่อแม่ที่อยากมีลูกก็จะชื่นชมตั้งใจเลี้ยงดูเอาใจใส่ทะนุถนอมอย่างดี

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

การเลี้ยงดูของบิดามารดา อาหารดี มีคุณภาพ อนามัยดี บำรุงรักษา ให้สุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ร่างกายได้สัดส่วนไม่เป็นโรคขาดสารอาหาร ถ้าเด็กได้รับความรักความเข้าใจ ความอบอุ่นจะทำให้เด็กเจริญเติบโตทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา แต่ถ้าเลี้ยงดูแบบ ปกป้องมากเกินไป (Over Protection) ก็จะทำให้เด็กช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ของครอบครัวมีผลต่อคนในครอบครัวมาก คนชั้นสูงผู้ดีมีฐานะให้ความอบอุ่นและการอบรมศึกษา แก่ลูกได้ต่างกับคนจน

อาหารการกิน ถ้าขาดสารอาหารร่างกาย ก็ไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร อาจทำให้ต่อมภายในไม่ทำหน้าที่ ร่างกายเจริญเติบโตได้ช้า บางคนเป็นโรคขาดอาหาร เป็นเด็กปัญญาอ่อน บางรายร่างกายอ่อนแอ และทำให้จิตใจอ่อนแอไปด้วย คนที่รู้จักกินอาหารดี มีประโยชน์ร่างกายย่อมมีความสมบูรณ์แข็งแรง

ประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละคน ประสบการณ์กับการเรียนรู้ทั้งสองอย่างนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แยกออกจากกันไม่ได้ ประสบการณ์เป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และในเวลาเดียวกันนั้นผลจากการเรียนรู้ทำให้คนมีความรู้ทักษะ เจตคติ แต่ต้องอาศัยการจัดประสบการณ์ที่ดีพอจึงจะทำให้คนได้เรียนรู้เป็นผลสำเร็จ แต่ทุกคนไม่ได้รับประสบการณ์ที่เท่าเทียมกัน สิ่งแวดล้อมไม่เหมือนกัน จึงมีโอกาสดูแลเรียนรู้ต่างกัน ฉะนั้นคนเราจึงมีความแตกต่างกัน

สภาพทางภูมิศาสตร์ ดินฟ้าอากาศของแต่ละท้องถิ่น ทำให้คนเติบโตและมีอุปนิสัยใจคอการดำเนินชีวิตต่างกัน เช่น คนที่อยู่ในเขตร้อนเหน้อย่าง่าย คนในเขตหนาวต้องขยันหมั่นเพียร อดทน คนที่อยู่ในท้องถิ่นที่กันดาร สภาพภูมิศาสตร์เลวร้ายจนเกินความสามารถจะเอาชนะได้มักจะ使人หมดอาลัยเกิดความหดหู่เบื่อหน่าย เกิดความท้อถอยไม่สู้ ถ้าสภาพภูมิศาสตร์เอื้ออำนวยความสมบูรณ์ให้อย่างเต็มที่ ก็มักจะ使人สบายเกินไป ไม่กระตือรือร้น-คิดอ่านสร้างสรรค์สิ่งบำบัดความต้องการนอกเหนือจากที่ธรรมชาติจัดสรรไว้ให้แล้ว อิทธิพลที่ทำให้ท้องถิ่นมี ความกระตือรือร้นมี ความคิดสร้างสรรค์ทำทลายใช้สติปัญญาคือสภาพภูมิศาสตร์ที่ไม่สมบูรณ์หรือแห้งแล้งจนเกินไป

ระบบของสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละชาติ ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น
นาฏศิลป์ประจำชาติ มารยาทในสังคม อาหารการกิน ที่อยู่อาศัย การใช้ภาษา ฯลฯ มี
อิทธิพลต่อการดำรงชีวิต แนวความคิดและอุดมคติ ทำให้พฤติกรรมของแต่ละสังคม
แตกต่างกัน

อุบัติเหตุ ทำให้สมองหรือร่างกาย ได้รับความกระทบกระเทือนกลายเป็นคนปัญญาอ่อน พิการ สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ ฯลฯ มีอิทธิพลต่อเจตคติความสนใจ ความคิด ศีลธรรม ค่านิยม ประสบการณ์ นิสัยใจคอ จริต-กริยา มารยาท ฯลฯ ทำให้เกิดบุคลิกภาพและพฤติกรรมแตกต่างกัน

สรุปการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลจะช่วยให้ครูได้เข้าใจลักษณะต่างๆ ทั้งลักษณะภายในและลักษณะภายนอก เพื่อให้เกิดการยอมรับในตัวเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกมาหลากหลายได้

หลักในการสร้างแรงจูงใจในการสอน

ต้องเชื่อว่าเด็กสมาธิสั้นสามารถพัฒนาได้

ปัจจุบันมีผู้ที่มีชื่อเสียงหลายคนที่ประสบปัญหาสมาธิสั้น เช่น ไมเคิล เฟลปส์ เป็นนักกีฬาว่ายน้ำชาวอเมริกัน ผู้ได้รับเหรียญรางวัลโอลิมปิก 22 เหรียญ (18 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน และ 2 เหรียญทองแดง) โดยได้จากโอลิมปิกฤดูร้อน 2004 ที่ประเทศกรีซ 8 เหรียญ (6 เหรียญทอง 2 เหรียญทองแดง) โอลิมปิกฤดูร้อน 2008 ที่ประเทศจีน 8 เหรียญทอง และโอลิมปิกฤดูร้อน 2012 ที่สหราชอาณาจักร 4 เหรียญทอง และ 2 เหรียญเงิน ซึ่งปัจจุบันเขาเป็นนักกีฬาที่ได้รับเหรียญทองโอลิมปิกมากที่สุดในโลก โดยลงแข่งขันได้ เหรียญทองรวม 18 เหรียญ (ข้อมูล ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2551) ในวัยเด็ก ไมเคิล เฟลปส์ เป็นโรคสมาธิสั้น (ADHD) เขาเริ่มว่ายน้ำตั้งแต่อายุได้ 7 ปี ซึ่งเขาได้แรงบันดาลใจมาจากพี่สาวทั้ง 2 คน และเมื่ออายุ 10 ขวบ เขาก็สามารถทำลายสถิติระดับประเทศเมื่อเทียบกับเด็กอายุรุ่นเดียวกัน และในปี ค.ศ. 2000 ได้เข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน 2000 ที่ซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ด้วยอายุเพียง 15 ปีเท่านั้น จากกรณีดังกล่าวเห็นได้ว่า หากเราพัฒนาเด็กสมาธิสั้นเราก็สามารถพัฒนาเขาได้ เด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาทางการเรียนก็เช่นเดียวกัน การฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญอย่างมากในการฝึกสมาธิสั้นให้พัฒนาขึ้น สมาธิสั้นบางรายอาจมีปัญหาการอ่าน หรือ การเขียน หรือ คณิตศาสตร์ การฝึกฝนที่เหมาะสมจะช่วยให้สมาธิสั้นได้เรียนรู้กระบวนการที่เหมาะสม และช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ได้

ต้องเชื่อว่าครูสามารถสอนได้

สมาธิสั้นที่ประสบปัญหาทางการเรียนคุณครูอาจต้องรู้ต้นตอของปัญหาว่าเกิดตรงจุดใด และหาวิธีแก้ไขให้เหมาะสม ดังนั้น การสอนเราต้องวิเคราะห์วิธีสอนเสมอๆ ว่า วิธีดังกล่าวประสบความสำเร็จหรือไม่ หากไม่ประสบความสำเร็จ ก็แสดงว่าครูจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีที่ดีที่สุดสำหรับใช้สอนเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาทางการเรียนคนนั้น ดังนั้น วิธีการจะต้องขึ้นอยู่กับความรู้ของเด็กว่า เขาเรียนรู้วิธีการสอนนั้นจากคุณครูได้หรือไม่ วิธีการสำหรับคนนี้อาจไม่เหมาะกับวิธีการสอนสำหรับอีกคนหนึ่ง สิ่งที่สำคัญคือต้องเชื่อว่า ครูสามารถสอนได้ หากไม่ประสบความสำเร็จในครั้งแรก ก็ไม่ได้หมายถึงจะไม่ประสบความสำเร็จในครั้งต่อไป

ดังนั้นการสร้างแรงจูงใจในการสอนสำหรับเด็กสมาธิสั้น มีสิ่งที่ควรคำนึง คือ ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กิจกรรมสำหรับเด็กสมาธิสั้นคนหนึ่ง อาจไม่เหมาะกับเด็กสมาธิสั้นอีกคนหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเรื่องที่สำคัญ อีกประการหนึ่ง การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กสมาธิสั้นจะไม่แค่จัดให้เด็กสมาธิสั้นเท่านั้นต้องจัดให้เด็กทุกคนได้แสดงบทบาทเหมือนกัน เพราะการจัดกิจกรรมที่ดีต้องไม่ทำให้เกิดความแตกต่างแบ่งแยกในชั้นเรียน ดังนั้นกิจกรรมต้องเหมาะสมกับเด็กทุกคน และมีเนื้อหาที่เสริมสร้างทักษะและสมาธิที่ดีขึ้น

การจัดตารางเวลา

การจัดตารางเวลาสำหรับเด็กสมาธิสั้นมีความสำคัญมากเพราะด้วยอาการสมาธิสั้นจึงทำให้เขาไม่สามารถ จัดระบบความคิดในการวางแผนการทำงาน หรือจัดระเบียบในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จัดตารางเวลายังเป็นการวางแผนดำเนินการของช่วงเวลาต่างๆ ของเด็ก เพื่อให้เขาสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จและเห็นเป้าหมายได้ด้วยตัวเอง

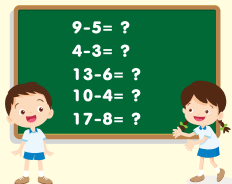
การจัดตารางเวลาของเด็กสมาธิสั้นนั้นจะไม่ใช่ตารางเรียน แต่จะเป็นตารางการทำงานหรือกิจกรรมงานหรือกิจกรรมในตารางเวลาอาจใช้เวลาที่แตกต่างกันได้ เพื่อให้เด็กได้มีเป้าหมายในการทำกิจกรรม รู้จุดเริ่มต้น รู้จุดสิ้นสุด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดกำลังใจในการทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งมีตัวอย่างการจัดตารางเวลาดังนี้

ตัวอย่าง ตารางเวลา

 กิจกรรมวันนี้	 อ่านนิทาน	 บวกเลข 5 ข้อ	 เล่าเรื่อง
เวลา	9.00-9.10	9.10 - 9.20	9.20 - 9.30

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

 วาดรูป	 เล่นเกมส์ การศึกษา	 CAT ภาษาอังกฤษ วันละคำ	 หม่ำ หม่ำ
9.30-9.45	9.45-10.00	10.00-10.20	10.20-10.30
 ยืดเส้น ยืดสาย	 ลบเลข 5 ข้อ	 ร้องเพลงสระ	 ทบทวนบทเรียน
9.30-9.45	9.45 - 10.00	10.00 - 10.20	10.20 - 10.30

เทคนิคนั่งร้าน

คุณครูที่สอนเด็กสมาธิสั้นมักประสบปัญหาในห้องเรียนขณะที่ครูให้เด็กทำงานคือ การทำงานไม่เสร็จ ทำให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติกิจกรรมไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นหากครูมีเทคนิคการสอนที่ช่วยทำให้เกิดความรอบคอบในการทำงาน งานมีความละเอียด ครบถ้วนสมบูรณ์ มีผลงานที่ดี และมีประสิทธิภาพ ทำให้ส่งผลต่อการพัฒนาทางการเรียน และการทำงานของเด็กสมาธิสั้นมากขึ้น

เทคนิคนั่งร้าน เป็นเทคนิคหนึ่งในการช่วยให้เด็กสมาธิสั้นประสบความสำเร็จในการทำงาน โดยเทคนิคนั่งร้านมีวิธีการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 บอกปริมาณงานที่ให้ชัดเจน การบอกปริมาณงานที่จะให้จะช่วยให้เด็กู้เป้าหมายของงานที่ให้ทั้งหมดว่าต้องทำอะไรบ้าง จะช่วยลดคำถามว่างานจะเสร็จเมื่อไหร่ การบอกปริมาณงานจะช่วยให้กระบวนการการทำงานเป็นไปด้วยความต่อเนื่องและเกิดวางแผนการทำงานเป็นระบบ เพื่อให้เด็กสมาธิสั้นได้เรียนรู้กระบวนการงานในแต่ละชิ้นงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 ครูบอกหรืออธิบายคำสั่งให้ชัดเจนทีละขั้นตอนหรือทีละชิ้นงานให้ชัดเจน จะช่วยให้เด็กสมาธิสั้น ได้เข้าใจรายละเอียดงานที่ได้รับมอบหมายได้ถูกต้องแม่นยำ ตัวอย่างคำสั่งที่ชัดเจนและไม่ชัดเจน มีดังนี้

ตัวอย่าง การบอกคำสั่งที่ชัดเจน ดังนี้

- ให้นำวาดรูปดอกไม้ที่มีสีแดง
- ให้นำบวกละจำนวน 5 ข้อ

ตัวอย่าง การบอกคำสั่งที่ไม่ชัดเจน ดังนี้

- ให้นำวาดรูปอะไรก็ได้
- ให้นำทำการบ้านนะ

ขั้นที่ 3 ครูเรียกตรวจงานทีละขั้นตอน คุณครูสามารถบอกระยะเวลาของการแก้ไขงานตามขั้นตอนได้ การเรียกตรวจงานจะช่วยลดความผิดพลาดของการทำงานหรือกิจกรรมได้ดีขึ้น หากพบความผิดพลาดของการทำงานการแก้ไขก็จะไม่มาก ก็สามารถแก้ไขได้เพียงเล็กน้อย ซึ่งหากเปรียบเทียบกับการทำงานครั้งเดียวตอนจบงานเด็กอาจรู้สึกว่ามีปริมาณที่มากเกินไปได้ ดังนั้นการเรียกตรวจงานจะช่วยทำให้เกิดการแก้ไขงานตามขั้นตอนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเด็กด้วย

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นที่ 4 การชื่นชมผลงาน ในขั้นตอนที่ 3 ที่คุณครูเรียกตรวจงานนั้นหากมีประเด็นที่คุณครูเห็นว่า เด็กทำได้ดี คุณครูควรชื่นชมผลงานในขั้นตอนย่อยๆ วิธีบอกหรือชื่นชมผลงานควรบอกให้ชัดเจน เช่น ครูดีใจมากที่หนูวาดหลังคาบ้านโดยใช้ลายเส้นที่ชัดเจนดีมากเลย หรือ ครูรู้สึกชื่นชมหนูมากที่หนูเขียนตัวหนังสือสวย และวางอักขระได้ถูกต้อง แม่นยำมาก เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ครูให้ข้อเสนอแนะเชิงบวก โดยไม่ใช้การตำหนิ หรือวิจารณ์ผลงานนั้น การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกควรมีการชี้จุดที่ชัดเจน และเป็นเชิงบวก เช่น ครูรู้สึกว่าคุณภาพนี้จะสวยงามมากขึ้นหากต้องเพิ่มรายละเอียดของต้นไม้อีกสักหน่อยนะจ๊ะ ”

ขั้นที่ 6 การเรียกตรวจงานซ้ำ ขั้นตอนนี้เป็นเอาใจใส่งานจนกว่าจะจบชิ้นงานนั้นๆ เพราะการตรวจงานซ้ำจะทำให้การดำเนินงานต่อเนื่องจนเสร็จ เนื่องจากเด็กสมาธิสั้นบางครั้งไม่สามารถจดจ่องานได้อย่างต่อเนื่องตลอดได้ การเรียกตรวจงานเป็นการกระตุ้นการทำงานให้แล้วเสร็จ สามารถบอกระยะเวลาของการเรียกตรวจงาน เช่น อีก 2 นาทีครูจะเรียกตรวจงานนะจ๊ะ การบอกระยะเวลาจะเป็นการเตือน และช่วยเกิดกระบวนการวางแผนการทำงานได้ว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้งานสำเร็จ

เทคนิคนี้ร้านไม่ใช่เทคนิคการสอนแต่เป็นเทคนิคที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้มีความสำเร็จบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ ได้

เทคนิคความคิดแบบแรก

เทคนิคการสอนอ่านโดยใช้ความคิดแวบแรก

หมายถึง สิ่งที่นึกได้หรือระลึกถึงและบอกออกมาเป็นคำพูดได้ทันทีหลังจากที่ได้เห็นรูปภาพ สัญลักษณ์ คำ หรือข้อความที่กำหนดให้ โดยสิ่งที่พูดหรือบอกออกมาจะเกิดจากความรู้อะไรและประสบการณ์เดิมของเด็กที่เกิดกับสิ่งที่กำหนดให้

การอ่านและเขียนคำจากความคิดแวบแรก

หมายถึง การอ่านระดับคำ โดยคำที่นำมาอ่านนั้นเป็นคำที่เด็กนึกได้ และบอกออกมาเป็นคำหลังจากที่ได้เห็นรูปภาพ สัญลักษณ์ คำ หรือ ข้อความที่กำหนดให้ โดยครูหรือผู้ฝึกเป็นผู้จัดให้ทันที หลังจากที่ได้เด็กพูดออกมาในส่วนของการเขียนจะใช้คำที่ได้ระลึกได้เช่นเดียวกับการอ่าน แต่จะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการอ่าน คือ ใช้คำที่ได้ระลึกได้มาฝึกหรือสอนเขียนต่อ โดยใช้วิธีการเขียนตามคำบอกและไม่เรียงลำดับคำตามที่เด็กระลึกได้หรืออ่านได้

ลำดับขั้นการสอน

แบบฝึกหัดขั้นที่ 1 ขั้นรูปธรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยภาพที่มีองค์ประกอบภายในภาพมากกว่า 1 องค์ประกอบ

แบบฝึกหัดขั้นที่ 2 ขั้นรูปธรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยภาพที่มีองค์ประกอบภายในเพียง 1 องค์ประกอบ

แบบฝึกหัดขั้นที่ 3 ขั้นรูปธรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ภาพเหมือนจริงที่มีองค์ประกอบภายในภาพมากกว่า 1 องค์ประกอบ

แบบฝึกหัดขั้นที่ 4 ขั้นรูปธรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ภาพเหมือนจริงที่มีองค์ประกอบภายในภาพ 1 องค์ประกอบ

แบบฝึกหัดขั้นที่ 5 ขั้นรูปธรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์หรือ รูปทรงที่มีองค์ประกอบภายในภาพ 1 องค์ประกอบ

ตัวอย่างขั้นตอนการสอน

1. เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีองค์ประกอบภายในมากกว่า 1 องค์ประกอบ

2. เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีองค์ประกอบภายในเพียง 1 องค์ประกอบ

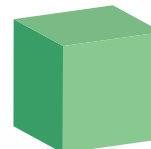
3. เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นลักษณะภาพเหมือนจริงที่มีองค์ประกอบภายในมากกว่า 1 องค์ประกอบ

4. เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นลักษณะภาพเหมือนจริงที่มีองค์ประกอบภายใน 1 องค์ประกอบ

5. เชื่อมโยงประสบการณ์ของเด็กโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์หรือรูปทรงที่มีองค์ประกอบภายใน 1 องค์ประกอบ

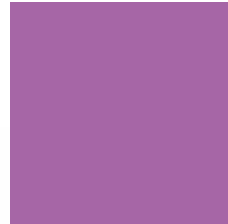
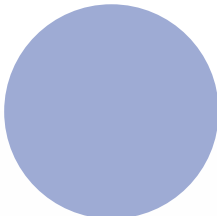
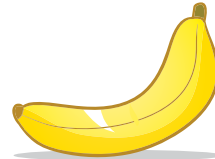
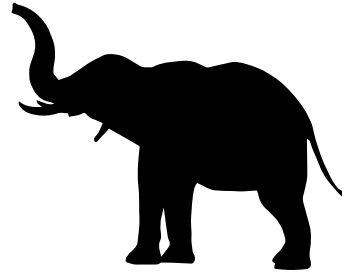

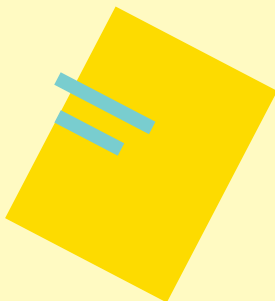
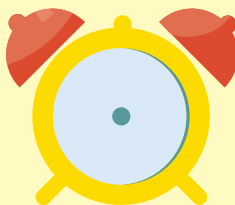
ใบงานที่ 4.5

ตัวอย่างขั้นตอนการสอน

- คำสั่ง
1. แบ่งกลุ่มหรือจับคู่ 2 คน คนที่ 1 เป็นครู คนที่สองเป็นนักเรียน
 2. ให้คนที่เป็นนักเรียนเลือกรูปภาพ มา 1 รูป
 3. คนที่เป็นครู ถามนักเรียนว่า ดูรูปภาพนี้แล้วรู้สึกหรือนึกถึงอะไร
 4. ครูบันทึกลงในกระดานบันทึกด้านล่าง

ตัวอย่างรูปที่จะเลือก

เทคนิค Sight words

“Sight words” คือวิธีการสอนอ่านเป็นคำ โดยใช้ รูปภาพ สี สัญลักษณ์ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถอ่านคำได้ง่ายขึ้น เป็นพื้นฐานของการสอนอ่านระดับคำ เพื่อที่จะเป็นแนวทาง หรือทางเลือกในการสอนอ่าน สำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการอ่านในระดับคำได้ ซึ่งรูปแบบ Sight words 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 Sight words

- เป็นการสอนอ่านคำ โดยใช้รูปภาพ และคำพร้อมกัน ในการสอนอ่าน

- การถอดภาพ Sight words โดยการ นำภาพออกให้เหลือแต่คำ

รูปแบบที่ 2 Color sight words

- เป็นการสอนอ่านคำ โดยใช้สีในการเน้นคำ เพื่อให้เด็กสามารถจดจำคำ ได้ง่ายขึ้น

- การถอดสี Sight words โดยการ นำสีของคำออก ให้เหลือแต่คำ

รูปแบบที่ 3 symbols sight words

- เป็นการสอนอ่านคำ โดยใช้
สัญลักษณ์รูปภาพรวมกับคำ

- การถอดสัญลักษณ์ Sight words
โดยการนำสัญลักษณ์ออกให้
เหลือแต่คำ

Sight words มีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเลือกระดับของคำ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคำต่อไปนี้

- 1.1 เลือกคำจากความสามารถพื้นฐานของเด็ก /จากปัญหาการอ่านคำของเด็ก เช่น เด็กมีปัญหาในการอ่านคำแม่ ก คำที่เลือกมาสอนจึงเป็นคำในกลุ่มแม่ ก กา ตัวอย่าง ขา สี ฯลฯ
- 1.2 เลือกคำจากง่ายไปหายาก เช่น คำระดับชั้นอนุบาล คำระดับชั้น ป. 1 ขึ้นไปตามลำดับ หรือคำที่มี 1 พยางค์ ไปจนถึงคำที่มีหลายพยางค์
- 1.3 เลือกคำรูปธรรม ก่อนค่านามธรรม
- 1.4 เลือกคำที่ใช้ หรือพบเห็นในชีวิตประจำวันของเด็ก เช่น ห้องน้ำ

2. **ขั้นกำหนด Sight words ของคำ** ขั้นตอนนี้ให้ครูเลือกรูปแบบที่จะใช้ในการสอนอ่านคำมา 1 รูปแบบ โดยครูจะทำการเลือกเอง หรือให้เด็กเป็นผู้เลือกรูปแบบด้วยตัวเอง

Sight words

Color sight words

symbols sight words

3. **ขั้นสอนเด็กอ่านคำใน Sight words** การสอนอ่าน Sight words โดยใช้การ Task analysis ตามขั้นตอน ดังนี้

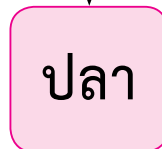
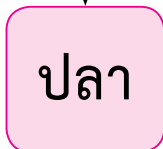
- ครูให้เด็กดู Sight words
- ครูชี้ที่ภาพ และบอกชื่อภาพ ()
- ให้เด็กชี้ที่ภาพ และบอกชื่อภาพ ()
- ครูชี้ที่คำ และอ่านคำให้เด็กฟัง (ปลา)
- ให้เด็กชี้ที่คำ และอ่านคำ (ปลา)
- ครูชี้ภาพ ให้เด็กบอกชื่อภาพ ()
- ครูชี้คำ ให้เด็กอ่านคำ (ปลา)
- ครูเล่นเกมส์ ชี้คำ ชี้ภาพ สลับกันไป ช้าบ้าง เร็วบ้าง
- นำบัตรคำ ปลา ให้เด็ก

*จำนวนคำที่สอนอ่าน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้และการจำคำของเด็ก

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

4. ขั้นตอน Sight words คือ การนำ รูปภาพ สี สัญลักษณ์ ออกจากคำ
เช่น

ใบงานที่ 4.6

คำสั่ง: ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนคำในกระดาษ คนละ 1 คำ โดยใช้เทคนิค Sight words มา 1 รูปแบบ

เทคนิค Number follow

3

6

8

1

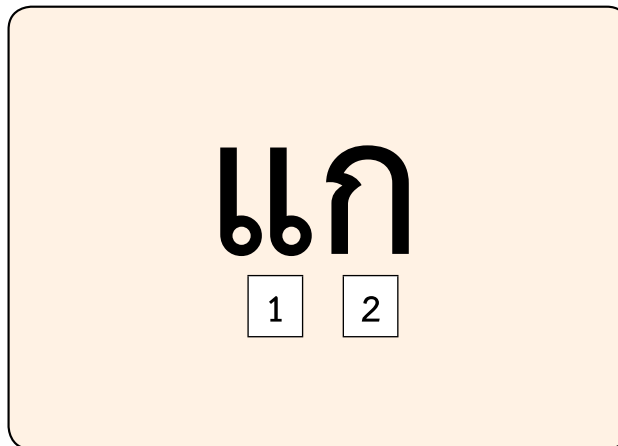
5

เทคนิค Number follow

เทคนิค Number follow เป็นเทคนิคการสอนเขียนเพื่อป้องกันการเขียนสลับโดยใช้หลักการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเขียนสลับหรือผิดที่วางอักขระไม่ตรงตำแหน่ง ทำให้คำ หรือความหมายเปลี่ยนไป หรือไม่สามารถอ่านคำนั้นได้ เทคนิคนี้จะช่วยให้เด็กสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง ใส่อักขระได้ถูกต้องตรงตำแหน่ง

ขั้นตอนการสอนเทคนิค Number follow ใน คำ 1 พยางค์ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หยิบบัตรคำ 1 พยางค์ ที่มีตัวเลขกำกับให้นักเรียนดู เช่น คำว่า แก พร้อมทั้งชี้บอกทีละตัว คือ 1 สระ-แ 2 กอ -ไก

ขั้นตอนที่ 2 วางบัตรคำพร้อมทั้งเขียนคำตามแบบในบัตรเขียนคำ โดยมีตัวเลขกำกับไว้

แก ก

1

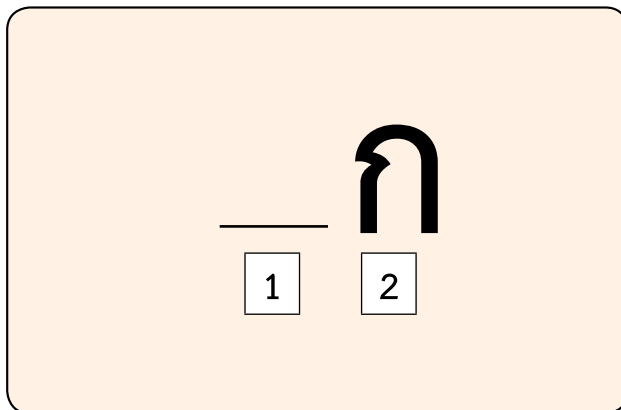
2

— —

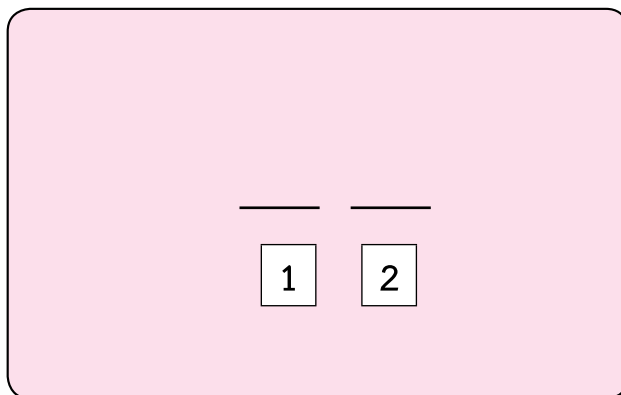
1

2

ขั้นตอนที่ 3 เติมอักษระทีละตัวเลข โดยเริ่มจากตัวแรกก่อน ให้ทำซ้ำๆ จนจำได้ แล้วจึงเติมลำดับถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 เติมอักษระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-2

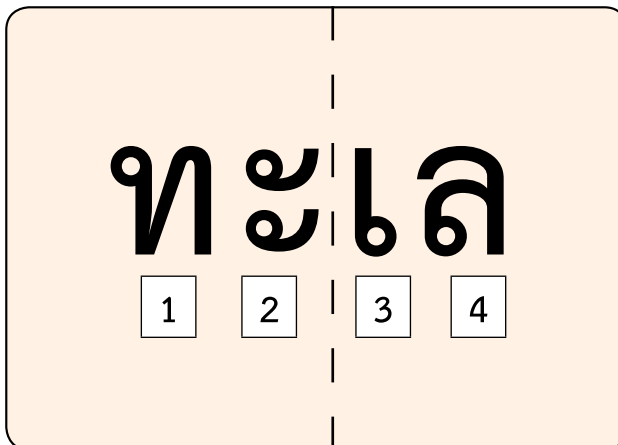
การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นตอนที่ 5 เขียนคำด้วยตนเองโดยนึกถึงลำดับเลขเรียงกันในขั้นตอนที่ผ่านมา

A large, light pink rectangular box with rounded corners and a thin black border. Inside the box is a white, rounded rectangular area defined by a dotted black line, intended for a student to write their own words.

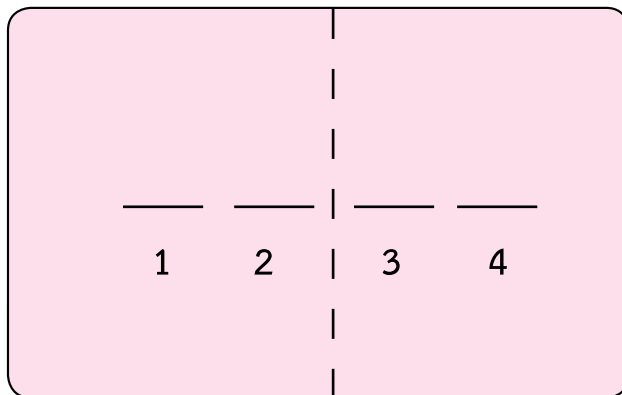
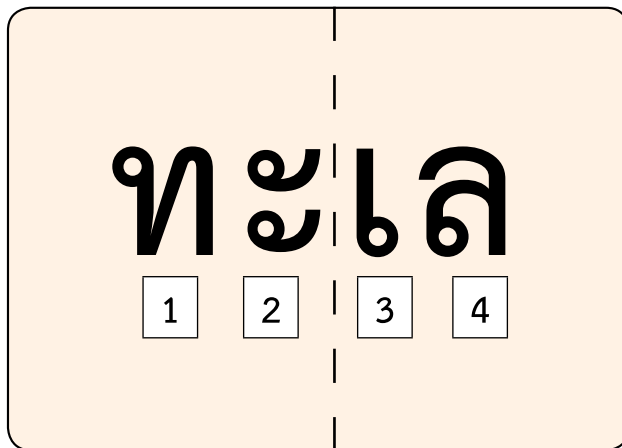
ขั้นตอนการสอนเทคนิค Number follow ใน คำ 2 พยางค์ มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หยิบบัตรคำ 2 พยางค์ ที่มีตัวเลขกำกับให้นักเรียนดู เช่น คำว่า ทะเล พร้อม
ทั้งชี้บอกทีละตัว คือ 1 ทอ-ทหาร 2 สระ-อะ 3 สระ-เอ 4 ลอ-ลิง

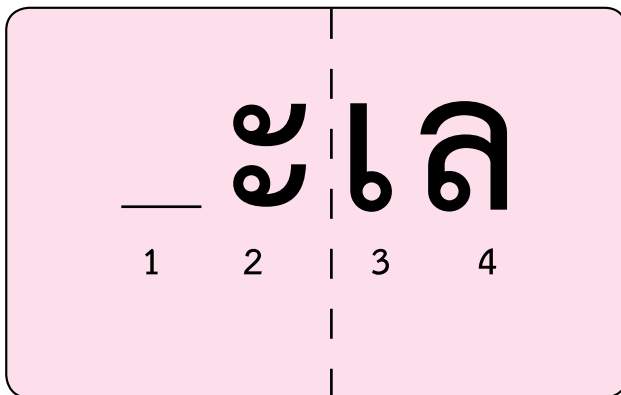

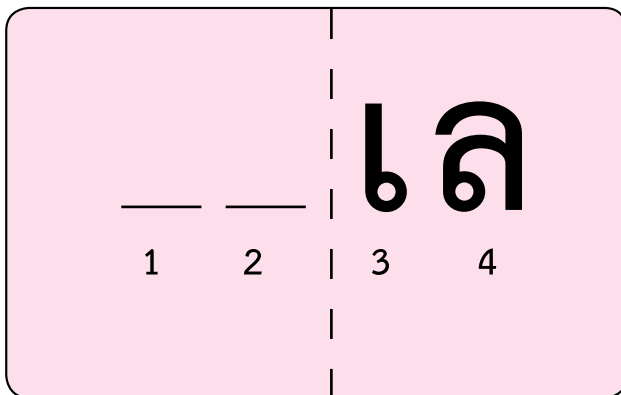
ขั้นตอนที่ 2 วางบัตรคำ และแบ่งคำเล็กในคำใหญ่ พร้อมทั้งเขียนคำตามแบบในบัตรเขียนคำ โดยมีตัวเลขกำกับไว้

ขั้นตอนที่ 3 เติมอักษรที่ละตัวเลข โดยเริ่มจากตัวแรกก่อน ให้ทำซ้ำๆ จนจำได้ แล้วจึงเติมลำดับถัดไป

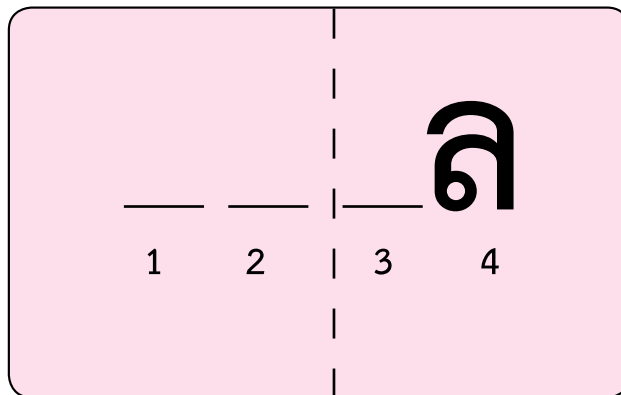
ขั้นตอนที่ 4 เติมอักษรที่ละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-2

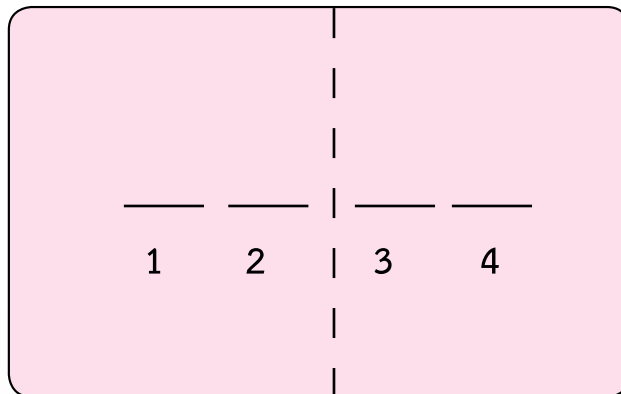

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

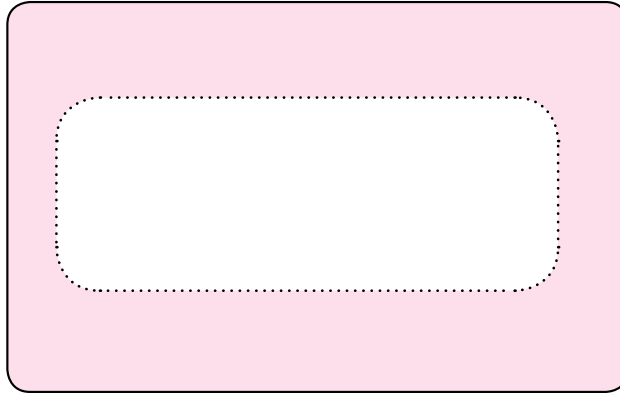
ขั้นตอนที่ 5 เติมอักขระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-3

ขั้นตอนที่ 6 เติมอักขระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-4

ขั้นตอนที่ 7 เขียนคำด้วยตนเองโดยนึกถึงลำดับเลขเรียงกันในขั้นตอนที่ผ่านมา

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นตอนการสอนเทคนิค Number follow ใน คำ 3 พยางค์ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หยิบบัตรคำ 3 พยางค์ ที่มีตัวเลขกำกับให้นักเรียนดู เช่น คำว่า มะละกอ
พร้อมทั้งชี้บอกทีละตัว คือ 1 มอ-ม៉า 2 สระ-อะ 3 ลอ-ลิง 4 สระ-อะ 5 กอ-ไ้ 6 สระ-ออ

ขั้นตอนที่ 2 วางบัตรคำพร้อมทั้งเขียนคำตามแบบในบัตรเขียนคำ โดยมีตัวเลขกำกับไว้

ม		ะ		ล		ะ		ก		อ	
1	2	3	4	5	6						

_____		_____		_____		_____		_____		_____	
1	2	3	4	5	6						

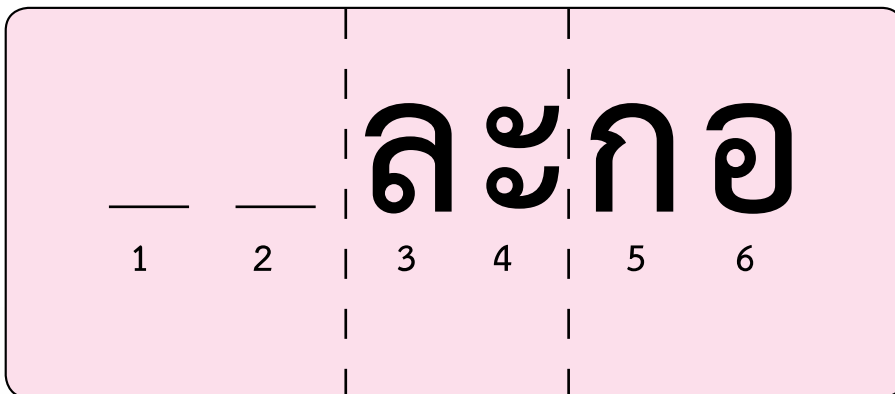

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นตอนที่ 3 เติมอักขระทีละตัวเลข โดยเริ่มจากตัวแรกก่อน ให้ทำซ้ำๆ จนจำได้ แล้วจึงเติมลำดับถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 เติมอักขระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-2

ขั้นตอนที่ 5 เติมอักษระที่ละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-3

				ะ ก อ	
1	2	3	4	5	6

ขั้นตอนที่ 6 เติมอักษระที่ละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-4

				ก อ	
1	2	3	4	5	6

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นตอนที่ 7 เติมอักขระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-5

				อ	
—	—	—	—	—	
1	2	3	4	5	6

ขั้นตอนที่ 8 เติมอักขระทีละตัวเลข ตามลำดับ คือ 1-6

—	—	—	—	—	—
1	2	3	4	5	6

ขั้นตอนที่ 9 เขียนคำด้วยตนเองโดยนึกถึงลำดับเลขเรียงกันในขั้นตอนที่ผ่านมา

ใบงานที่ 4.7

คำสั่ง : ให้ผู้เข้าอบรมทำกิจกรรมเทคนิค Number follow โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
2. แจกซองในการทำกิจกรรมให้แต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 ซอง
 - 2.1 ให้ผู้เข้าอบรมเล่นบทบาทสมมติ โดยอีกคนเป็นครู ส่วนสมาชิกที่เหลือเป็นนักเรียน
 - 2.2 ครูนำอักษรในซองประกอบเป็นคำศัพท์ โดยนำมาติดในกรอบคำศัพท์ที่ละคำ
 - 2.3 ติดตัวเลขใต้อักษรเรียงตามลำดับของการอ่านสะกดคำ ตามตัวอย่างใน

Power Point Number follow

- 2.4 ให้ครูชูกรอบคำที่มีตัวเลขติดไว้ขึ้นมาให้นักเรียนดู
- 2.5 ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม

ใบงานที่ 4.7 (ต่อ)

- 2.6 ให้นักเรียนบอกอักขระของคำที่อ่านแล้วจนครบ
- 2.7 ครูตั้งอักขระออกทีละตัว
- 2.8 ครูให้นักเรียนออกมาช่วยกันทีละคน โดยให้หยิบอักขระติดลงในกรอบคำศัพท์ตรงตามตัวเลขที่เรียงไว้ ประกอบเป็นคำศัพท์เหมือนเดิม
- 2.9 ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมกันอีกครั้ง
- 2.10 สลับบทบาทกันในกลุ่ม แล้วนำอักขระที่เหลือประกอบเป็นคำศัพท์ไปเรื่อยๆ โดยไม่ให้ซ้ำกัน จนครบตามอักขระที่มีซอง

การสอนบวกโดยใช้ตารางหมุดบวกเลย

$$9 + 5 =$$

$$4 + 3 =$$

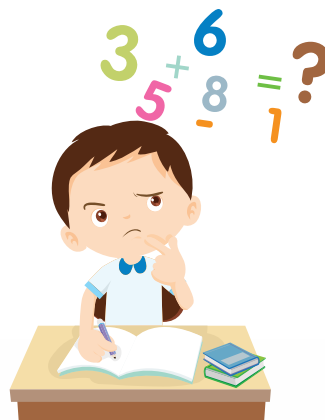

การสอนบวกโดยใช้ตารางหมุดบวกเลข

เทคนิคการสอนด้วยตารางหมุดบวกเลข คือเทคนิคการสอนสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการบวกเลข หลักการสอนนี้ใช้หลักการสอนแบบ Task Analysis โดยมีขั้นตอนเรียนรู้ตารางหมุด ฝึกทักษะการวางจุดตัวตั้ง ฝึกทักษะการวางตัวบวก และขึ้นวางตัวตั้งและตัวบวก เด็กต้องเรียนรู้ตามลำดับขั้นเพื่อช่วยให้เด็กสามารถบวกได้อย่างถูกต้อง

สาเหตุที่ทำให้เด็กสมาธิสั้นบวกเลขไม่ถูกต้อง

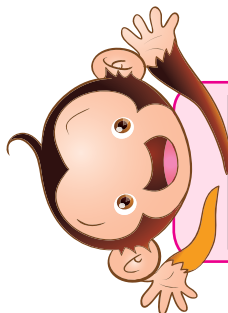
1. เด็กไม่เข้าใจจำนวน
2. เด็กไม่เข้าใจการนับเพิ่ม
3. เด็กไม่เข้าใจเครื่องหมายบวก
4. เด็กไม่เข้าใจคำว่าตัวตั้ง
5. เด็กไม่เข้าใจคำว่าตัวบวก
6. เด็กไม่เข้าใจจำนวนก่อนหน้าและจำนวนต่อไป

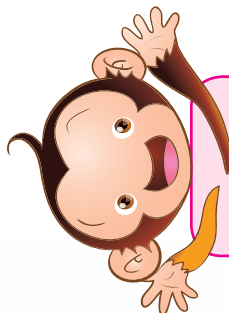
ขั้นตอนการบวกเลขโดยใช้ทศนิยมตารางหมุดบวกเลข

ขั้นตอนที่ 1 เรียนรู้ตารางหมุดโดยให้ผู้เรียนชี้บอกเลขในตาราง 1-10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

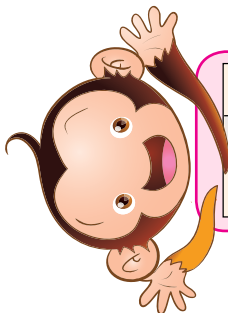
ขั้นตอนที่ 2 ฝึกทักษะขั้นตอนนี้เด็กจะเรียนรู้การวางจุดตัวตั้ง โดยให้ผู้เรียนวางหมุดตัวตั้งไว้บนตัวเลข เช่น $2 + 4 =$

●	●								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกทักษะการวางตัวบวก ให้ผู้เรียนวางหมุดตัวตั้งไว้บนตัวเลข

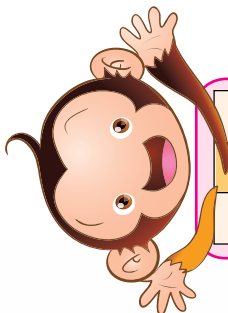
เช่น $2 + 4 = \square$

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
●	●	●	●						

ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นวางตัวตั้งและตัวบวก โดยให้ผู้เรียนวางหมุดไว้บนตัวเลข ทั้งตัวตั้งและตัวบวก

เช่น $2 + 4 = \square$

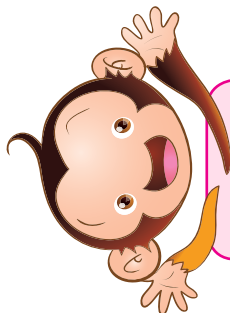

●	●								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
●	●	●	●						

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นรวมหมดหาคำตอบโดยให้ผู้เรียนหยิบตัวบวกรวมแถวกลางโดยวางหมด
คำตอบไม่ซ้ำตัวเลขกัน เช่น $2 + 4 =$

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นทำโจทย์ปัญหา โดยครูตั้งโจทย์ปัญหาและให้นักเรียนทำเอง
ตัวอย่างโจทย์ $3 + 5 =$

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ใบงานที่ 4.8.2

ให้สมาชิกในกลุ่มหาผลลัพธ์ของโจทย์ทั้งหมดทั้ง 10 ข้อ

1. $5 + 3 =$

2. $4 + 4 =$

3. $6 + 2 =$

4. $5 + 5 =$

5. $3 + 4 =$

6. $5 + 2 =$

7. $8 + 1 =$

8. $7 + 2 =$

9. $5 + 4 =$

10. $6 + 2 =$

เทคนิค Task Analysis ในการเขียนพญัญชนะ

๑

๒

๓

๔

เทคนิค Task Analysis ในการเขียนพยานะ

เทคนิค Task Analysis ในการเขียนหัวพยานะ 44 ตัว โดยแบ่ง หัวพยานะออกเป็น 5 กลุ่ม การใช้เทคนิคนี้ ครูต้องรู้ปัญหาการเขียนหัวพยานะของเด็กก่อนและวิเคราะห์ ว่าเป็นหัวพยานะกลุ่มใด เทคนิคนี้จะช่วยให้เด็กสามารถเขียนหัวพยานะได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการวิเคราะห์งาน มีรายละเอียดดังนี้

Task Analysis คือ การวิเคราะห์งานออกเป็นขั้นตอนย่อย

ความสามารถพื้นฐาน คือ ความสามารถที่มีอยู่ที่สามารถทำได้ในปัจจุบัน หรือขณะนั้น

Job ระบุชื่องานใหญ่ (การเขียนพยานะ)

Task ระบุชื่องานย่อย (หัวหน้าบน หัวหลังบน หัวล่างหน้า หัวล่างหลัง หัวหยัก)

Element อธิบายวิธีการย่อยแยกแบ่งข้อๆ

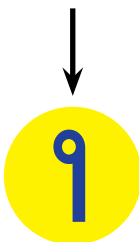

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

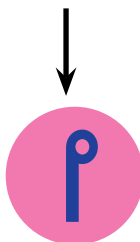

พยัญชนะไทย

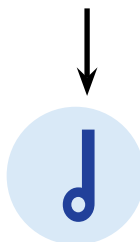
ก	ข	ฃ	ค	ต	ฅ	ง	จ	ฉ
ช	ซ	ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ
ณ	ด	ต	ถ	ท	ธ	น	บ	ป
ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล
ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ	

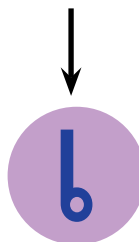
หัวหน้าบน

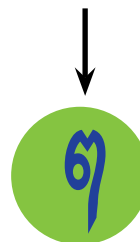
หัวหลังบน

หัวหน้าล่าง

หัวหลังล่าง

หัวหยัก

จัดกลุ่มพยัญชนะ ก-ฮ

หัวหน้าบน

ข จ ง ฉ ช ฐ ฒ ด ต ท
น บ ป พ ฟ ม ษ ห ฬ

หัวหลังบน

ค ศ ผ ฝ ย ศ อ ฮ

หัวหน้าล่าง

ฎ ฏ ภ ร ว

หัวหลังล่าง

ณ ญ ณ ล ส

หัวหยัก

ข ฌ ช ฑ

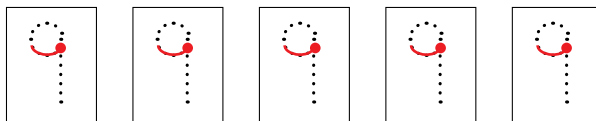
การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

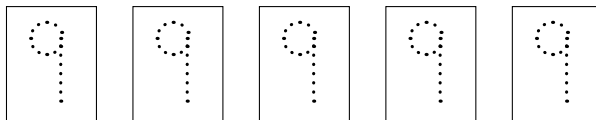
หัวหน้าบน

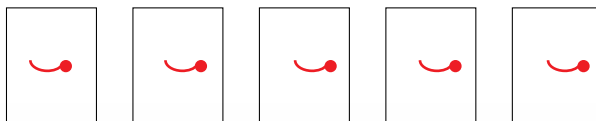
1. เขียนหัวพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน ๑ ตามรอยประ โดยเริ่มการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงขีดเส้นที่กำหนด ฝึกเขียนจนสามารถเขียนตามทิศทางได้ถูกต้อง

2. เขียนหัวพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน ๑ ตามรอยประให้ถูกทิศทางโดยไม่มีจุดเริ่มต้นให้

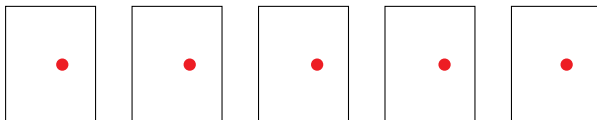
3. เขียนหัวพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน ๑ โดยเริ่มการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงแล้วลากไปตามลูกศรเขียนตามทิศทางม้วนหัวหน้าบน จนสามารถเขียนตามทิศทางได้ถูกต้อง

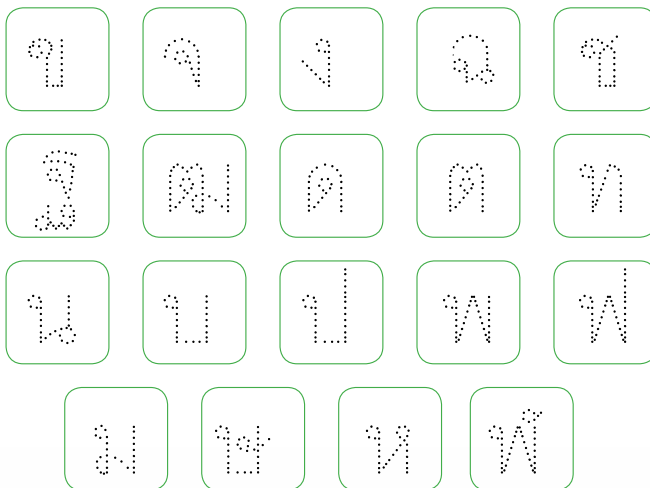

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

4. เขียนหัวพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน ๑ โดยการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงฝึกเขียนตามทิศทางจนสามารถเขียนได้ถูกต้อง

5. เขียนหัวพยัญชนะที่มีทิศทางหัวหน้าบน ๑ ตามรอยประ ให้ถูกทิศทางทุกตัวอักษร

6. เขียนต่อเติมพยัญชนะให้ถูกต้องตามทิศทางหัวหน้าบน ๑ โดยมีหัวพยัญชนะตาม
รอยประให้เขียนต่อเติมให้เป็นพยัญชนะตามแบบให้ถูกต้องทุกตัวอักษร

ข ๑	จ ๑	ง ๑	ฉ ๑	ช ๑	ฐ ๑	
ฅ ๑	ด ๑	ต ๑	ท ๑	น ๑	บ ๑	
ป ๑	พ ๑	ฟ ๑	ม ๑	ษ ๑	ห ๑	ฬ ๑

7. เขียนพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน ๑ ตามแบบให้ถูกต้อง

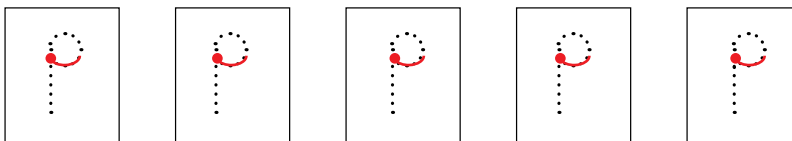
ข	จ	ง	ฉ	ช	ฐ	
ฅ	ด	ต	ท	น	บ	
ป	พ	ฟ	ม	ษ	ห	ฬ

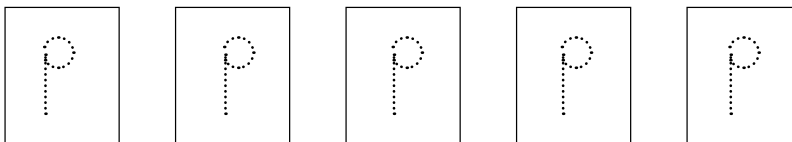
การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

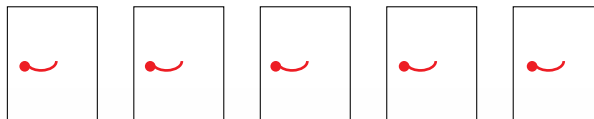
1. เขียนตัวพยัญชนะทิศทางหัวหลังบน **P** ตามรอยประ โดยเริ่มการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงขีดเส้นไปตามลูกศรที่กำหนด ฝึกเขียนจนสามารถเขียนตามทิศทางได้ถูกต้อง

2. เขียนตัวพยัญชนะทิศทางหัวหลังบน **P** ตามรอยประให้ถูกต้อง

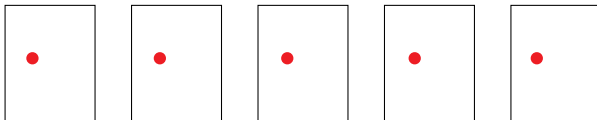

3. เขียนตัวพยัญชนะทิศทางหัวหลังบน **P** โดยเริ่มการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงแล้วลากไปตามลูกศรเขียนตามทิศทางม้วนหัวหลังบน จนสามารถเขียนตามทิศทางได้ถูกต้อง

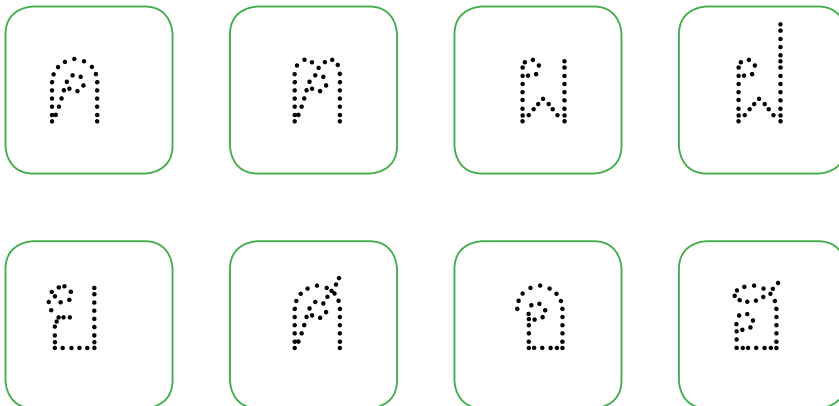

4. เขียนหัวข้อขณะทิศทางหัวหลังบน **P** โดยเริ่มการเขียนจากจุดเริ่มต้นสีแดงฝึกเขียนตามทิศทางจนเสร็จเขียนได้ถูกต้อง

5. เขียนหัวข้อขณะที่มีทิศทางหัวหลังบน **P** ตามรอยประ ให้ถูกต้องทุกตัวอักษร

6. เขียนต่อเติมพยัญชนะให้ถูกต้องตามทิศทางหัวหน้าบน **P** โดยมีหัวพยัญชนะตาม
รอยประให้เขียนต่อเติมให้เป็นพยัญชนะตามแบบให้ถูกต้องทุกตัวอักษร

ค P	ค P	ผ P	ฝ P
ย P	ศ P	อ P	ฮ P

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

7. เขียนพยัญชนะทิศทางหัวหน้าบน **P** ตามแบบให้ถูกต้อง

ค

ศ

ผ

ฝ

ย

ศ

อ

ฮ

ใบงานที่ 4.9.1

Task Analysis

กิจกรรมการฝึกวิเคราะห์งาน

- คำสั่ง: 1. ให้ผู้เข้าอบรมเลือกพยานะมา 1 ตัว แล้วบอกสมาชิกในกลุ่ม อยู่ในกลุ่มหัวพยานะใด
2. ให้ฝึกเขียนรายละเอียดตามขั้นตอนข้างล่างนี้

Job.....

Task.....

Element.....

.....

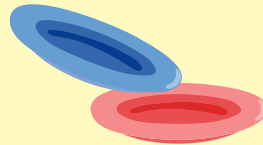
.....

.....

.....

.....

เทคนิค Words group

เทคนิค Words group

เทคนิค Words group เป็นเทคนิคการสอนอ่านสำหรับเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาการอ่านคำ โดยใช้เทคนิคที่จัดหมวดหมู่คำในหมวดเดียวกันไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดความง่าย ซึ่งการจำคำจะช่วยให้เกิดการสังเกตคำ และอ่านคำได้ ใช้เมื่อเริ่มต้นการฝึก กรณีเด็กไม่สามารถสะกดคำหรือใช้วิธีปกติในการอ่านคำได้ หากใช้วิธีนี้แล้ว ก็สามารถสอนเทคนิคการสะกดคำหลังจากนั้นได้

ขั้นตอนการสอนเทคนิค Words group มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การบอกชื่อภาพของใช้ในหมวด

1. นำภาพในหมวด มาใส่ในขั้นที่ 1
2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์เครื่องใช้ในครัวโดยใส่ตัวเลขกำกับเรียงตามลำดับ 1-6 ในขั้นที่ 2 (ผู้สอนสามารถเปลี่ยนภาพเป็นหมวดต่างๆ)
3. นักเรียนดูภาพ และบอกชื่อของใช้ที่ละภาพ เรียงตามลำดับเลข 1- 6 เช่น ถ้วย จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ หม้อ ในขั้นที่ 2

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

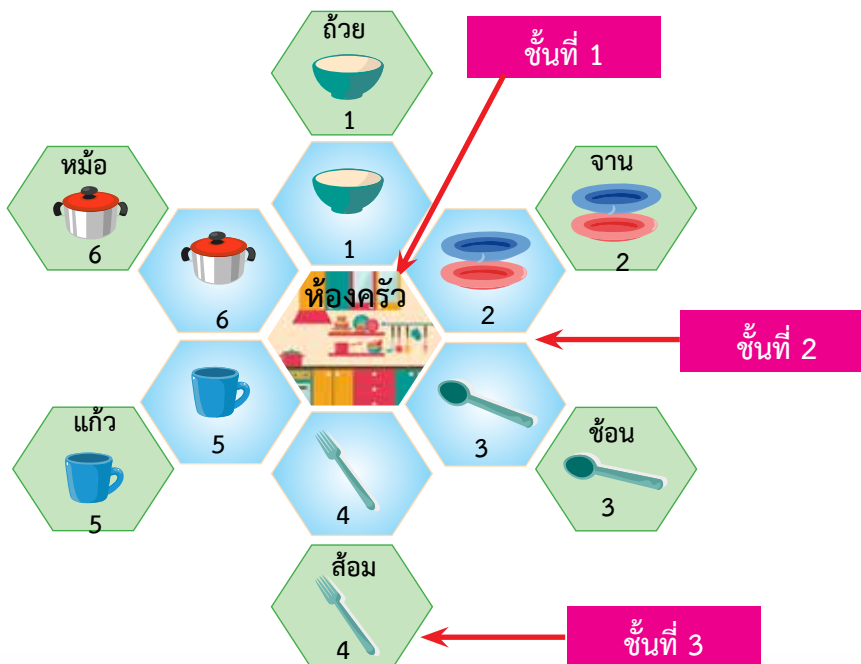
ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 การอ่านคำพร้อมภาพประกอบ

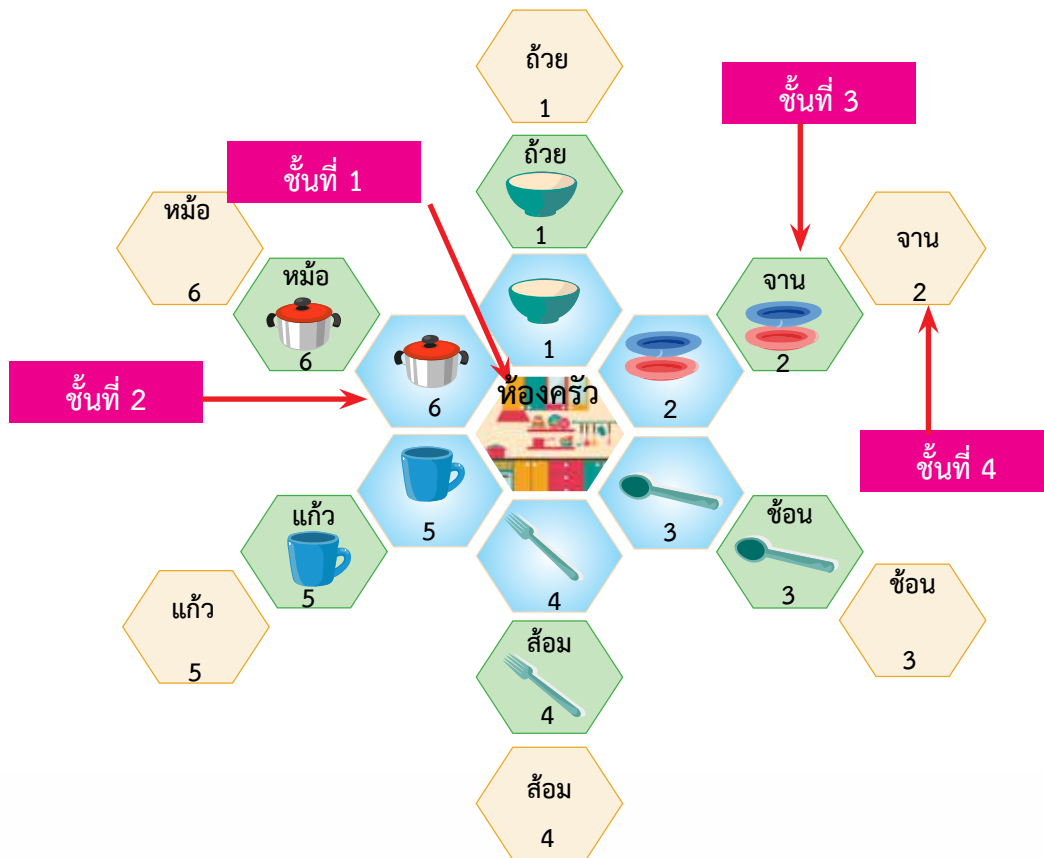
1. เขียนคำศัพท์ตามหมวดหมู่คำ ในขั้นที่ 1
2. นักเรียนดูภาพ และบอกชื่อของใช้ที่ละภาพ เรียงตามลำดับเลข 1-6 ในขั้นที่ 2
3. นักเรียนอ่านคำพร้อมภาพประกอบจนครบทุกคำ เรียงตามลำดับเลข 1-6 ในขั้นที่ 3

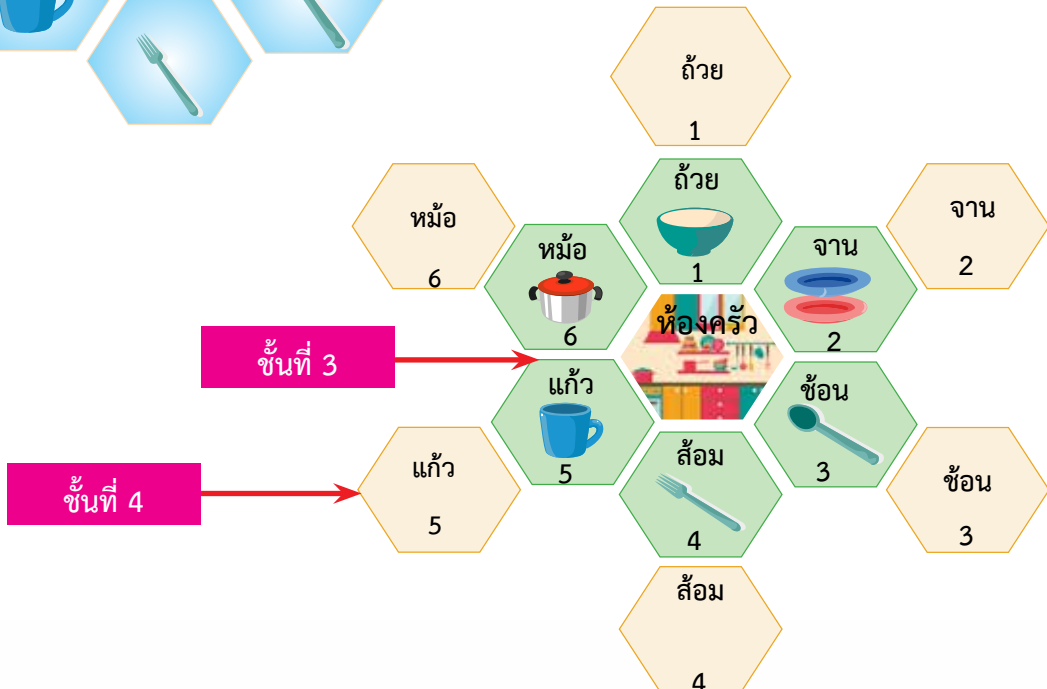
ชั้นที่ 3 การทบทวนอ่านคำพร้อมภาพประกอบ

1. นักเรียนอ่านคำพร้อมภาพประกอบจนครบเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 3
2. นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่ละคำโดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 4

ขั้นที่ 4 การถอดภาพ

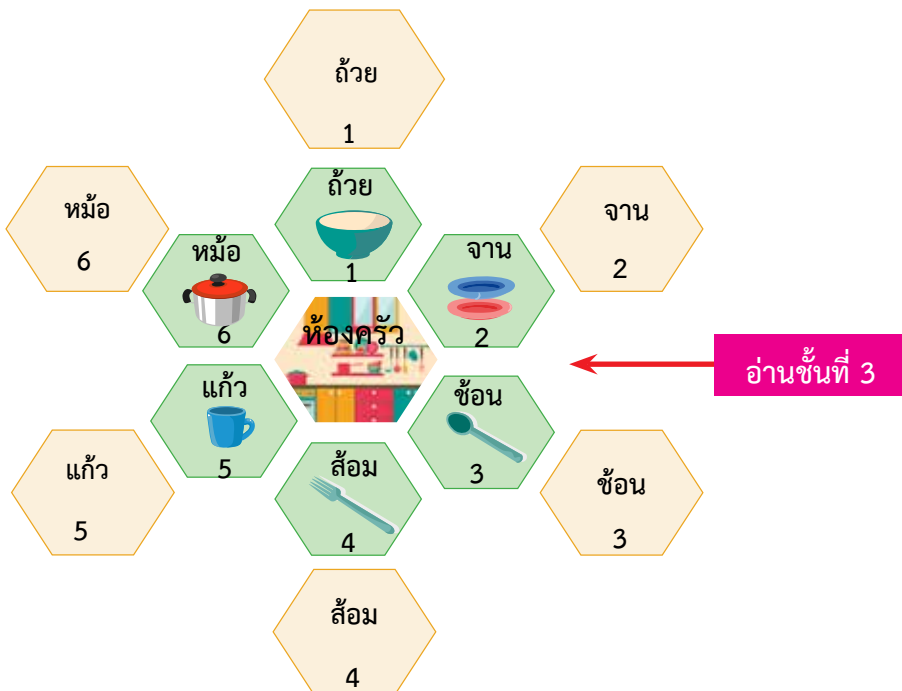
1. ถอดภาพในขั้นที่ 2 ออก

การจัดการชั้นเรียนและเทคนิคการสอนเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่มีปัญหาการเรียน

2. นักเรียนอ่านคำพร้อมภาพประกอบโดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 3

3. นักเรียนอ่านคำศัพท์โดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 4

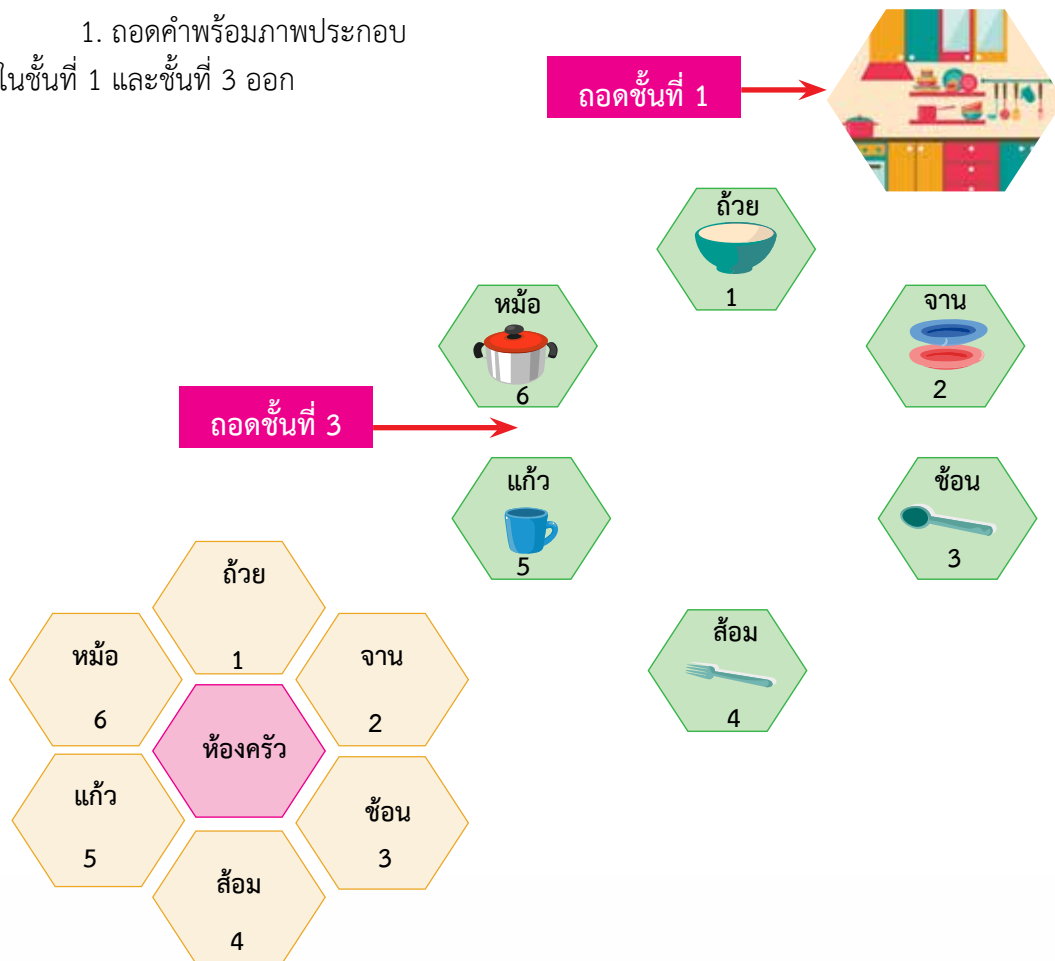

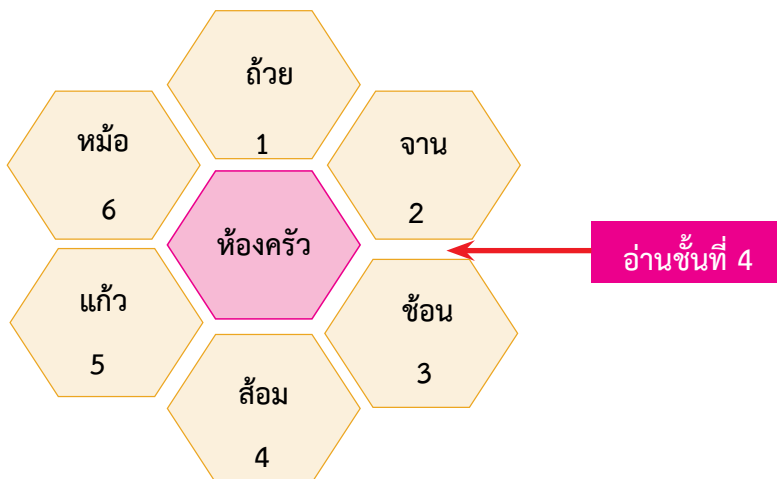
ขั้นที่ 5 การถอดคำพร้อมภาพประกอบ

1. ถอดคำพร้อมภาพประกอบ

ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 3 ออก

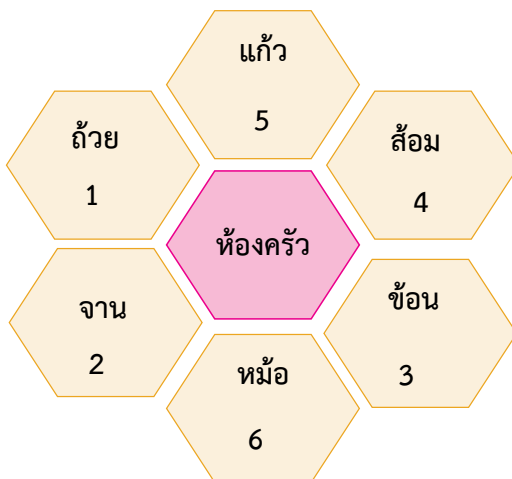
2. นักเรียนอ่านเฉพาะคำศัพท์ โดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 4

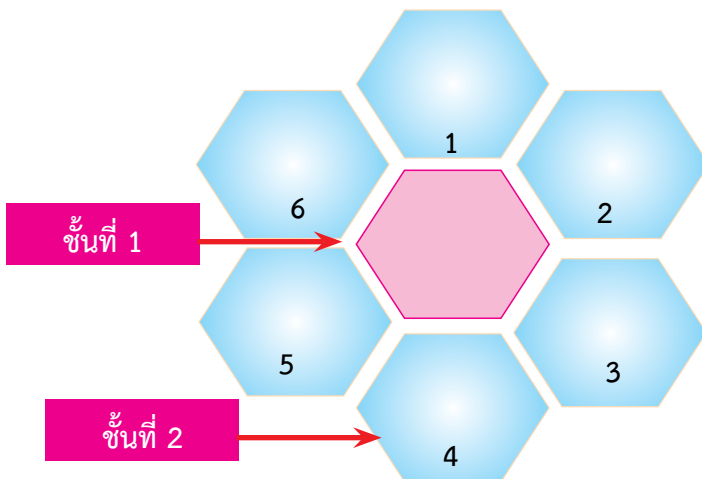
ขั้นที่ 6 การอ่านคำศัพท์สลับตำแหน่ง

นักเรียนอ่านคำศัพท์โดยสลับตำแหน่งกันเพื่อทดสอบการอ่านคำของเด็ก

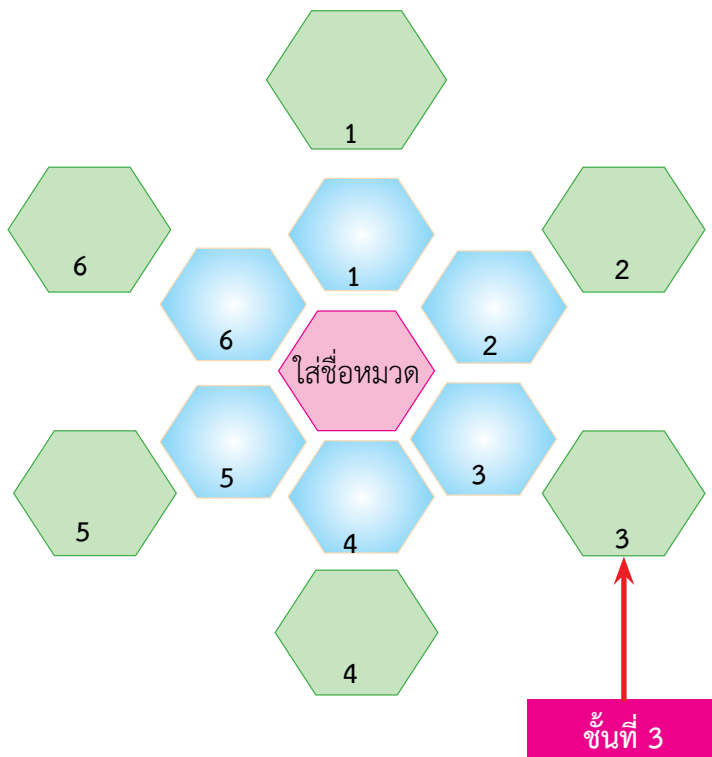
ใบงานที่ 4.10.2

- คำชี้แจง
1. วิชยากรแบ่งกลุ่มออกเป็น 10 กลุ่ม แต่ละกลุ่ม แจกกระดาษหกเหลี่ยมสำหรับวาด
 2. ให้ผู้เข้าอบรมคิดหมวดคำ 1 หมวด แล้ววาดภาพตรงกลาง ในกระดาษหกเหลี่ยมที่แจกให้
 3. ให้ทำตามขั้นตอนการอ่านและถอดทีละชั้น

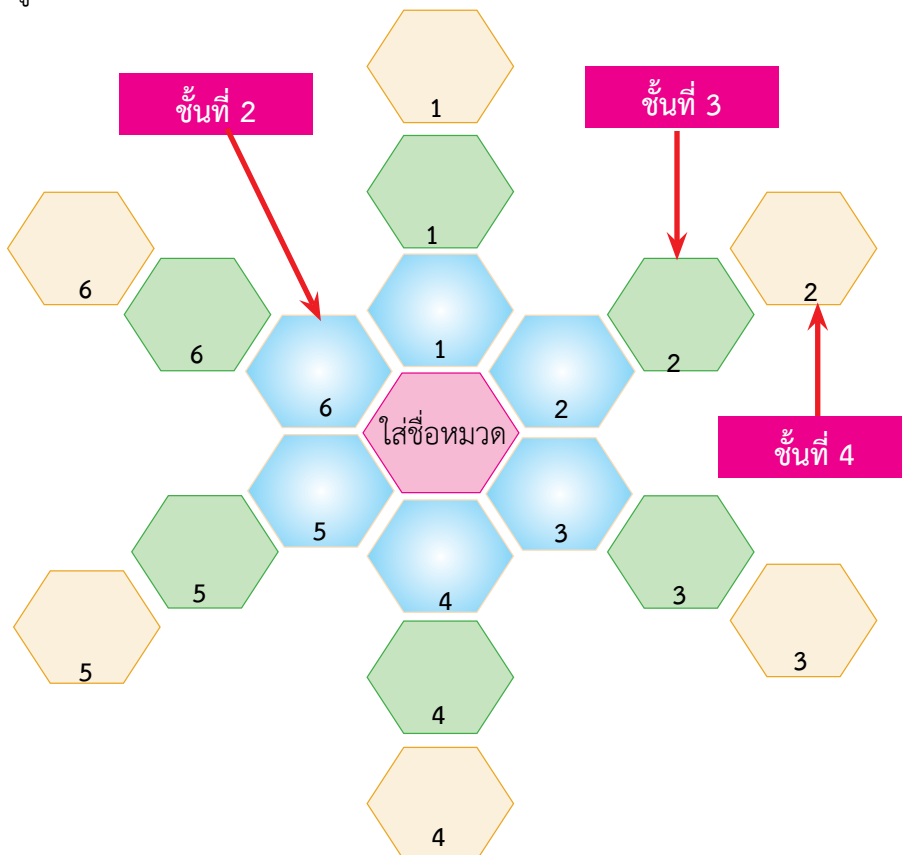

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าร่วมอบรมวาดภาพพร้อมเขียนชื่อคำศัพท์โดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 3

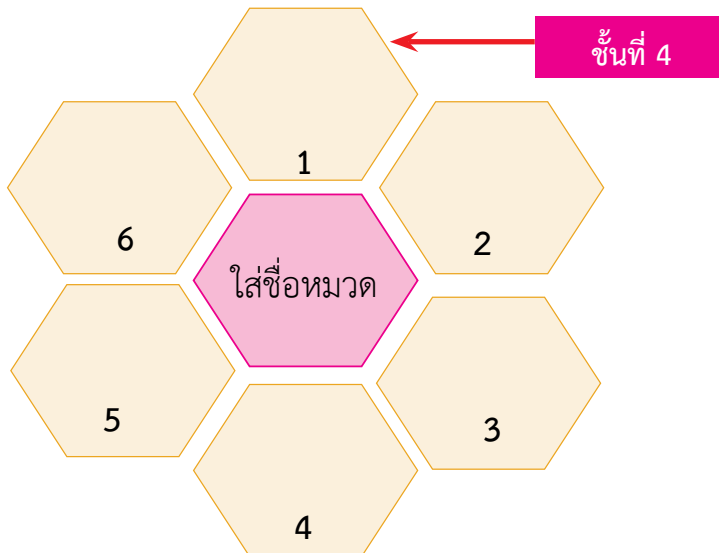

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนคำศัพท์โดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 4

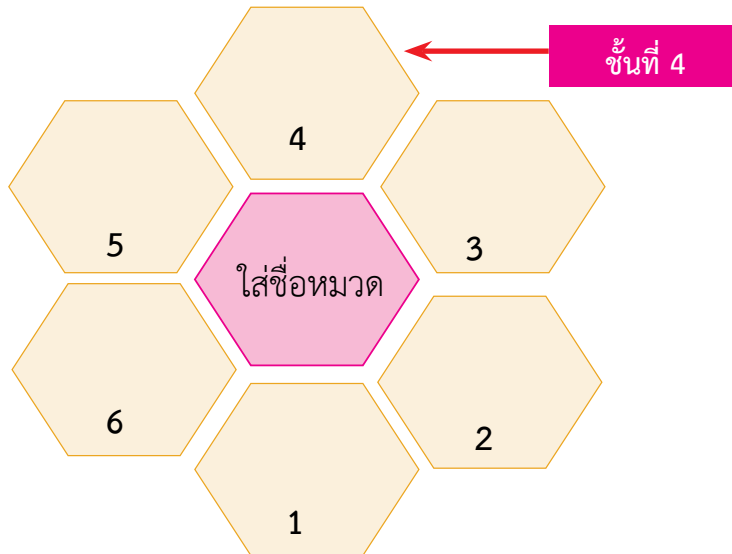

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าร่วมอบรมอ่านคำศัพท์โดยเรียงตามลำดับเลข 1-6 ในชั้นที่ 4

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าร่วมอบรมเขียนชื่อ คำศัพท์หมวดต่างๆ โดยสลับตำแหน่งตัวเลข

เอกสารอ้างอิง

ชนิดา ภูมิสถิตย์. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). ทักษะการเขียน. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ http://www.baanjommyut.com/library_2/writing_skills/index.html

ธวัชชัย ชัยจริยฉายากุล. (2559). การพัฒนาหลักสูตร: จากแนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.

ธีระยุทธ โพธิ์ทอง. (2559). ทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดน์. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ <https://sites.google.com/site/thirayutg22/thvsdi-kar-reiyn-ru/thvsdi-khwam-samphanth-cheuxm-yong-khxng-th-xrn-din>

บุศราภรณ์ สมบูรณ์. (2559). ประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ http://sps.lpru.ac.th/script/show_article.pl?mag_id=6&group_id=26&article_id=291

แพรวทอง ยะจ่อ. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). นวัตกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ <https://prawtong126.wordpress.com/category/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B8%A7%E0%B8%81/>

มนัฑ์ สูงประสพสิทธิ์. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). โรคบกพร่องทางการเรียนรู้. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ <http://med.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/child/09042014-1907>

ไมตรี พงศพาน. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ <http://mai-tree4.blogspot.com/2011/03/blog-post.html>

วัฒนา ฤทธิเจริญพร. (2543). เอกสารการสอน รายวิชา การศึกษาแบบเรียนรวม. (พิมพ์ครั้งที่ 2), กรุงเทพมหานคร
: ศูนย์การศึกษาพิเศษสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ <http://edsubscience.blogspot.com/2013/09/blog-post.html>

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). ประเภทสื่อการสอน. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์
<http://www.ipecp.ac.th/ipecp/wbi/ed-techno/program/unit4/page2.html>

อัสลีนา บุตรี. (2555). ทฤษฎีของออลูเบล. ค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จากเว็บไซต์ http://asleena006.blogspot.com/2012/09/blog-post_5.html

คณะวิจัย

นพ.สมัย ศิริทองถาวร

นางภิญโญ อีสระพงศ์

อาจารย์ ดร.เพ็ญกาญจน์ กาญจนรัตน์ อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์

อาจารย์ ดร.วรรณกมล สอนสิงห์ อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์

ภญ.นุรีย์ คำด้วง

น.ส.สุรียักษ์ พิลา

ภญ.พัชนี พัฒนกิจโกศล

ผู้อำนวยการ

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

เภสัชกรชำนาญการ

นักวิชาการศึกษา

เภสัชกร

โรงพยาบาลสวนปรุง (หัวหน้าวิจัย)

โรงพยาบาลสวนปรุง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

คณะทำงาน

นางขวัญใจ สันติกุล

น.ส.บุญฤศดา เอี่ยมอุดม

นางจันทร์เพ็ญ นามเมือง

น.ส.บุญนุช คงจักร

น.ส.สุพัตรา ทิสา

น.ส.สุริยพร เกียรติสม

น.ส.กานต์รวี มีแก้ว

น.ส.สรสิน อินแก้ว

น.ส.มนิรัตน์ ประปามา

น.ส.พรทิพย์ ปัญญาทะ

นักวิชาการศึกษาพิเศษชำนาญการ

นักวิชาการศึกษาพิเศษปฏิบัติการ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักวิชาการศึกษาพิเศษ

นักจัดการงานทั่วไป

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

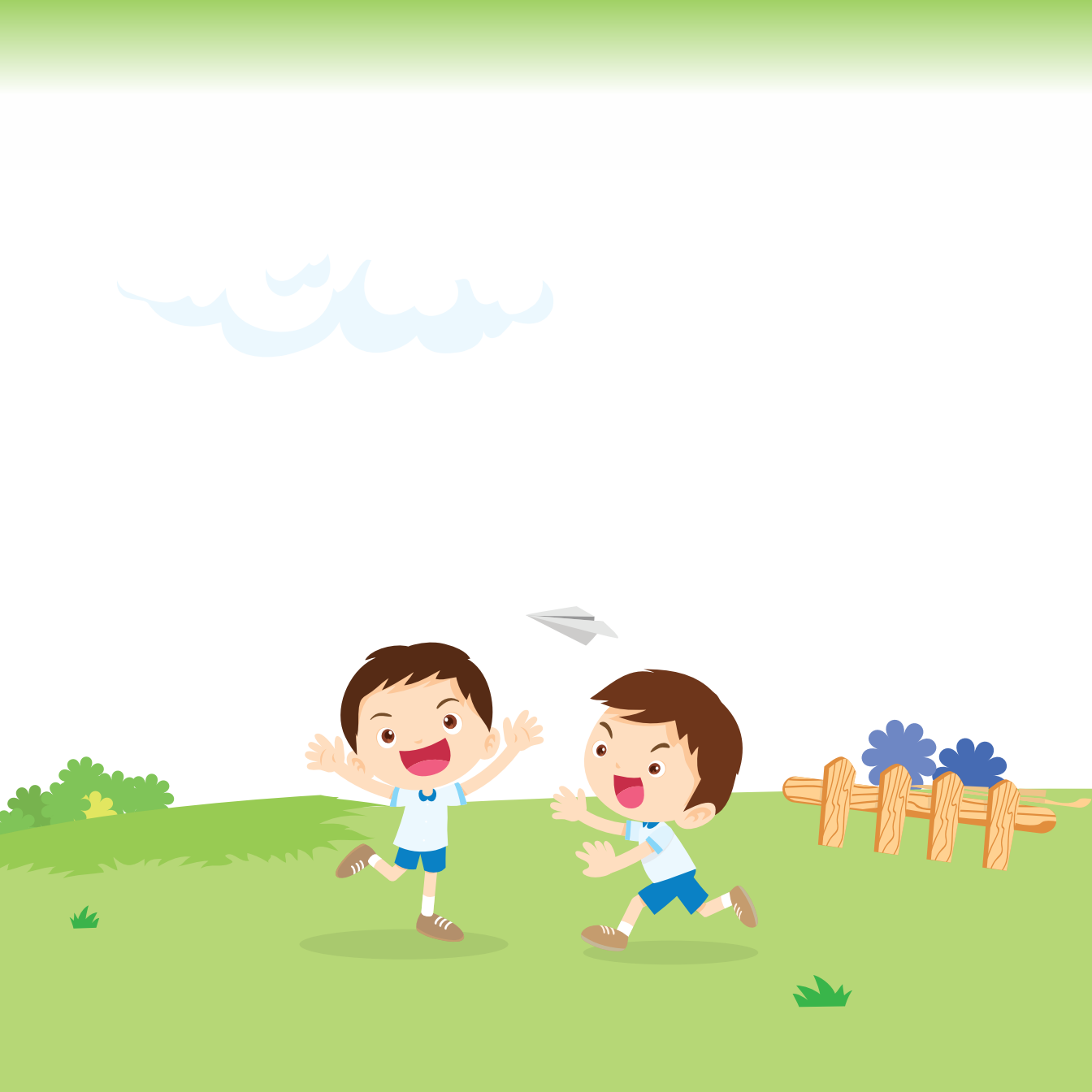
สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

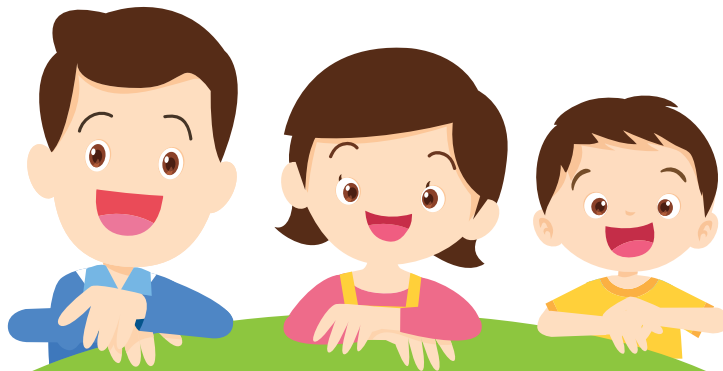
สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

พัฒนาศักยภาพเด็กไทย
ใส่ใจ ADHD

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดูแลเด็กโรคสมาธิสั้น

แบบบูรณาการระหว่างบุคลากรทางการแพทย์

ผู้ปกครอง และครู ในเขตภาคเหนือ

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

196 หมู่ 10 ต. ดอนแก้ว อ. แม่ริม จ.เชียงใหม่ 50180

โทรศัพท์ 053-908300-45 โทรสาร 053-908330

www.adhdthailand.com

กรมสุขภาพจิต

Department of Mental Health

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข